

Domslut

- 1) Artikel 3.1 c i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet ska tolkas så, att offentliganställda tjänstemäns lönevillkor omfattas av tillämpningsområdet för detta direktiv.
- 2) Artiklarna 2 och 6.1 i direktiv 2000/78 ska tolkas så, att de utgör hinder mot en sådan nationell reglering som den som är aktuell i de nationella målen, enligt vilken grundlöneklassen för en offentliganställd tjänsteman i en viss funktionsgrupp vid rekryteringen fastställs på grundval av tjänstemannens ålder.
- 3) Artiklarna 2 och 6.1 i direktiv 2000/78 ska tolkas så, att de inte utgör hinder mot en sådan nationell lagstiftning som den som är aktuell i de nationella målen, vilken fastställer metoderna för att omplacera offentliganställda tjänstemän som anställts innan nämnda lagstiftning trädde i kraft i ett nytt lönesystem och som föreskriver dels att löneklassen för dessa tjänstemän ska fastställas enbart på grundval av den grundlön som tjänstemännen erhöll inom ramen för det tidigare lönesystemet, fastän detta tidigare system medförde att tjänstemännen diskriminerades på grund av ålder, dels att senare uppflyttning i den nya löneskalan uteslutande ska grunda sig på den erfarenhet som förvärvats efter ikraftträdandet av den nya lagstiftningen.
- 4) Under sådana omständigheter som de i de nationella målen ger unionsrätten, och särskilt artikel 17 i direktiv 2000/78, inte upphov till någon skyldighet att retroaktivt bevilja de diskriminerade offentliganställda tjänstemännen ett belopp som motsvarar mellanskillnaden mellan den lön som faktiskt betalats ut och den lön som motsvarar den högsta löneklassen i deras respektive lönegrad.

Det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva huruvida samtliga de villkor som uppställs i EU-domstolens praxis och som avgör huruvida Förbundsrepubliken Tyskland kan hållas ansvarig enligt unionsrätten, är uppfyllda.

- 5) Unionsrätten utgör inte hinder mot en sådan nationell bestämmelse som den som är aktuell i de nationella målen, där det föreskrivs att offentliganställda tjänstemän enbart har en relativt kort tid på sig, närmare bestämt intill utgången av innevarande budgetår, att göra gällande anspråk på utbetalningar som inte direkt följer av lag, förutsatt att denna bestämmelse varken strider mot likvärdighetsprincipen eller mot effektivitetsprincipen. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva huruvida dessa villkor är uppfyllda i de nationella målen.

⁽¹⁾ EUT C 26, 26.1.2013.
EUT C 46, 16.2.2013.

**Domstolens dom (första avdelningen) av den 19 juni 2014 (begäran om förhandsavgörande från
Supreme Court of the United Kingdom – Förenade kungariket) – Jessy Saint Prix mot Secretary of
State for Work and Pensions**

(Mål C-507/12) ⁽¹⁾

**(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 45 FEUF — Direktiv 2004/38/EG — Artikel 7 — Begreppet
arbetstagare — Unionsmedborgare som tillfälligt upphörde att arbeta på grund av de fysiska
begränsningar som följer i slutet av graviditeten och sviterna av förlossningen)**

(2014/C 282/07)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Supreme Court of the United Kingdom

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Jessy Saint Prix

Motpart: Secretary of State for Work and Pensions

I närvaro av: AIRE Centre

Domslut

Artikel 45 FEUF ska tolkas så, att en kvinna som upphör att arbeta eller att söka arbete på grund av de fysiska begränsningar som följer i slutet av graviditeten och sviterna av förlossningen behåller sin ställning som arbetstagare i den mening som avses i denna bestämmelse under förutsättning att hon återupptar sitt arbete eller hittar en annan anställning inom skälig tid efter att hennes barns fötts.

⁽¹⁾ EUT C 26, 26.1.2013.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 19 juni 2014 – Commune de Millau, Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyron (SEMEA) mot Europeiska kommissionen

(Mål C-531/12 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Skiljedoms klausul — Avtal om stöd till lokal utveckling — Återbetalning av en del av de belopp som utbetalats som förskott — Skuldövertagande — Tribunalens behörighet — Preskription — Kommissionens skadeståndsansvar)

(2014/C 282/08)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Commune de Millau, Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyron (SEMEA) (ombud: L. Hincker och F. Bleykasten, avocats)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: S. Lejeune och D. Calciu, biträdda av E. Bouttier, avocat)

Domslut

- 1) Europeiska unionens tribunals dom i de förenade målen (T-168/10 och T-572/10) Commune de Millau och SEMEA upphävs i den del det i denna dom, vid prövningen av det genkärsmål som väckts av Commune de Millau och Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyron (SEMEA), slås fast att det inte finns något direkt orsakssamband mellan Europeiska kommissionens handlande och den skada klagandena menar sig ha lidit genom att de förpliktats att betala dröjsmålsränta.
- 2) Det genkärsmål som väckts av Commune de Millau och Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyron (SEMEA) bifalls delvis, varvid Europeiska kommissionen förpliktas att själv bära tre fjärdedelar av ett belopp som motsvarar upplupen dröjsmålsränta enligt den lagstadgade årliga räntesats som tillämpades i Frankrike för tiden mellan den 27 april 1993 och den 18 november 2005.
- 3) Överklagandet ogillas i övrigt.
- 4) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader i första instans och i målet om överklagande samt ersätta en fjärdedel av de rättegångskostnader som Commune de Millau och Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyron (SEMEA) har haft i dessa två instanser.
- 5) Commune de Millau och Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyron (SEMEA) ska bära tre fjärdedelar av sina rättegångskostnader i första instans och i målet om överklagande.

⁽¹⁾ EUT C 32, 2.2.2013.